

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

10 - 16 жовтня

Юліанський календар (Старий стиль)

Зміст

Етапи розважань	2
10 жовтня	3
11 жовтня	7
12 жовтня	10
13 жовтня	13
14 жовтня	16
15 жовтня	19
16 жовтня	24
Що таке Журнал Скинія?	28

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

10 жовтня

Неділя 16

2Кор 6, 1-10

Мт 25, 14-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге послання апостола Павла до Коринтян 6, 1-10

Браття, як співробітники, ми закликаємо вас, щоб благодаті Божої не приймати марно. Бо каже: «Сприятливого часу я вислухав тебе, і в день спасіння я допоміг тобі. Ось тепер - час сприятливий, ось тепер - день спасіння.»

Ми не даємо нікому ніякої нагоди до спотикання, щоб не виставляти на глум наше служіння; але в усьому виявляємо себе, як слуг Божих, у великій терпеливості, скорботах, у нуждах, у тіснотах, під ударами, в темницях, у заколотах, у трудах, у неспанні, у постах, у чистоті, у знанні, у довготерпеливості, у лагідності, у Святому Дусі, у щирій любові, у слові правди, в силі Божій, у зброї справедливості в правиці й лівиці, у славі й безчесті, у наклепах і в добрій славі; як обманці, однак правдиві, як незнані, а проте надто знані; як ті, що вмирають, а все живі; як карані, та не забиті; як сумні, та завжди веселі; як бідні, а

багатьох збагачуємо; як ті, що нічого не мають, а все посідаємо.

Євангеліє від Матея 25, 14-30

І сказав Господь притчу оцю: І немов той чоловік, що, пускаючись у дорогу, прикликав своїх слуг і передав їм своє майно. Одному він дав п'ять талантів, другому – два, а третьому один, кожному за його здібністю, і від'їхав.

Той, що взяв п'ять талантів, негайно пішов і орудував ними, і придбав других п'ять талантів. Так само і той, що взяв два, також: придбав два других. А той, що взяв лише один, пішов, викопав у землі яму та й сховав гроші пана свого.

По довгім часі приходить пан слуг тих і зводить з ними обрахунок. Приступив той, що узяв був п'ять талантів, і приніс других п'ять талантів: Мій пане, – каже, – ти мені дав п'ять талантів, – ось я придбав других п'ять талантів. Сказав до нього його пан: Гарзд, слуго добрий і вірний. У малому ти був вірний, поставлю тебе над великим. Увійди в радість пана твого.

Приступив і той, що взяв був два таланти та й каже: Пане; два таланти передав ти мені. Ось других два я придбав. Сказав до нього пан його: Гарзд, слуго добрий і вірний! У малому був ти вірний, поставлю тебе над великим. Увійди в радість твого пана.

Пристапив і той, що взяв був лише один талант, і каже: Пане, знав я тебе, що ти жорстокий чоловік: починаєш, де не сів, і вибираєш, де ти не розсипав. Тому, зо страху, я пішов і закопав талант твій у землю. Ось він – маєш твоє. Озався його пан і каже до нього: Лукавий слуго й лінивий! Ти знав, що я починаю, де не сів, і вибираю, де я не розсипав. Тож треба було тобі віддати мої гроші торговцям, і я, повернувшись, забрав би своє з відсотками. Візьміть, отже, талант від нього й дайте тому, хто має їх десять. Бо кожному, хто має, додасться, і він матиме над міру; а в того, хто не має, заберуть і те, що має. А нікчемного слугу того викиньте в темряву кромішню. Там буде плач і скрегіт зубів.

Розважання від Скинїї

Щоби допомогти своїм учням зрозуміти логіку Божих учинків (і своїх власних), Ісус часто використовує притчі. Описуючи якісь дуже життєві ситуації того часу, вони містять багатство символічних елементів та сюжетних поворотів. Цієї неділі ми також читаємо одну з найбільш відомих притч Ісуса. Йдеться про таланти, тобто міру ваги дорогоцінних металів, яку використовували у той час. Один талант міг дорівнювати приблизно зарплатні, яку звичайний робітник отримував за 15 років праці. Нічогенька така сума, яку цей багатій з Ісусової притчі залишає своїм слугам! При цьому він підкреслює, що кожному дає відповідно до його здібностей. Слово талант у нашій культурі означає сукупність усього, що хтось вміє зробити, використовуючи вроджені здібності. Також зазвичай ми наголошуємо, що

талант треба в собі відкрити, розгледіти, але цього не досить. Він сам собою не розвинеться, над ним треба працювати, свідомо сприяти його росту. Ми вже дуже близько підійшли до змісту, який Ісус хотів укласти в свою притчу. Але це ще не все.

У притчі Ісуса таланти – це значно більше, ніж здібності до якоїсь роботи. Ці таланти – навіть більше, ніж наші вміння й хист, – це люди, що є поруч, яких Господь доручив нашій опіці як дорогоцінні дари. Таланти – це історії людей, які ми маємо обов'язок пізнати й поширити. Таланти – це усі можливості для вчинків милосердя й любові, яких ми не маємо боятися або уникати, виправдовуючись, що не маємо зараз часу. А особливий талант, який маємо всі ми, християни, – це віра, яку ми отримали у Хрещенні і яка здатна зробити нас справді багатими й щасливими. Ісус просить нас не відкладати цей талант убік, не закопувати його, щоби витягати на світ Божий лише за рідкісної нагоди – на Різдво, Пасху і, може, ще на шлюб чи похорон. Бо так ми точно цей талант не примножимо. Навпаки, ми збідніємо ще більше. У євангельській притчі обидвом слугам, що примножили довірене їм майно, врешті було сказано: *Увійди в радість твого пана*. Ось він, наш найцінніший з можливих талант, який назавжди залишиться з нами! Це Божа радість усередині нас, посеред нашого маленького серця. Вона освітить навіть найтемніші закутки нашого життя.

11 жовтня

Понеділок

Еф 1,22 - 2,3

Мр 10, 46-52

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 1,22 - 2,3

Браття, і він усе підкорив під його ноги й вивищив його понад усе, як Голову Церкви, яка є його тілом, повнотою того, що виповнює все в усіх.

І ви були мертві вашими провинами й гріхами, в яких ви колись звичаєм цього світу жили, згідно з владою князя повітря, духа, що діє тепер у синах бунту.

Між тими і ми всі колись жили в наших похотях тілесних, виконуючи примхи тіла і природних нахилів, і були ми з природи дітьми гніву, як і інші.

Євангеліє від Марка 10, 46-52

І приходять вони в Єрихон. Коли ж він з учнями своїми і з силою народу виходив з Єрихону, син Тимея, Вартимей, сліпий жебрак, сидів край дороги. Довідавшись, що то Ісус з Назарету, закричав він і промовив: Сину Давидів, Ісусе,

змилуйся надо мною! Багато сварили його, щоб мовчав, та він кричав ще більше: Сину Давидів, змилуйся надо мною!

Ісус же спинивсь і каже: Прикличте його! Кличуть, отже, сліпого й говорять до нього: Бадьорся! Устань лишень, кличе тебе. Він же, скинувши свою верхню одержу, скочив і підійшов до Ісуса. Ісус, до нього звернувшись, каже: Що ти хочеш, щоб я зробив тобі? А сліпий йому: Учителю мій, - щоб я бачив! Сказав Ісус до нього: Іди, віра твоя спасла тебе. І негайно прозрів той та й пішов дорогою за ним.

Розважання від Скинїї

Прямуючи до Єрусалима, Ісус з учнями та силою народу проходив через Єрихон. На виході з міста при дорозі сидів сліпий чоловік на ім'я Вартимей і просив милостиню. Коли почув, що Христос проходить поруч, почав кричати: Сину Давидів, Ісусе, змилуйся надо мною! Мабуть, ніхто не звертав на нього увагу, не бачив його потреби, не вважав за необхідне привести його до Христа; а коли взивав до Ісуса, то ще й сварили, щоб мовчав. Проте сліпий не зневірюється, він продовжує кричати ще більше: *Сину Давидів, змилуйся надо мною!*

Коли Христос покликав сліпого, *він же, скинувши свою верхню одержу, скочив і підійшов до Ісуса.* Вартимей скидає верхню одержу, позбувається того, що може заважати йому швидко прийти до Учителя, через що він, як незрячий, може легко спіткнутися та впасти.

Вартимей отримав зцілення, бо вірив та був наполегливим.

Без віри він не звертався б до Ісуса, а залишився б сидіти при дорозі. Без наполегливості, після зауважень своїх земляків, втратив би надію, що Христос йому допоможе, що він вартий того, щоб бути зціленим. Ісус, як Бог, знав про цього чоловіка ще при вході у місто, Він міг зцілити Вартимея і після першого прохання. Неодноразове зивання сліпого до Христа *Сину Давидів, змилуйся надо мною!* говорить нам про важливість наполегливості у проханнях до Бога. Наполегливість допомагає не здаватися, коли виникають певні труднощі, якщо відразу не отримуємо те, про що просимо.

Що б я кричав на місці Вартимея? Господи змилуйся наді мною? Чи, можливо, нарікав, що Господь несправедливий до мене, що я заслуговую на краще життя? Поведінка сліпого чоловіка заохочує порозважати над питаннями: Чи можу прийняти важкі обставини життя не нарікаючи, не шукаючи винних, а з вірою звертаючись до Господа про допомогу? Чи є наполегливим у своїх прохання, чи, можливо, зневірюся, якщо відразу не отримую те, про що прошу? Чи відкидаю те, через що можу спіткнутися на дорозі до Бога? Та зрештою, чи знаю, чого насправді потребую від Господа?

12 жовтня

Вівторок

Еф 2,19 - 3,7

Мр 11, 11-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 2,19 - 3,7

Браття, отже ж ви більше не чужинці і не приходні, а співгромадяни святих і домашні Божі, побудовані на підвалині апостолів і пророків, де наріжним каменем - сам Ісус Христос. На ньому вся будівля, міцно споєна, росте святим храмом у Господі; на ньому ви теж будетеся разом на житло Бога в Дусі.

Ось чому я, Павло, - в'язень Христа Ісуса за вас, поган. Думаю, що ви чули про ту спасенну ухвалу Божої ласки, яку він дав мені для вас, тобто, що він дав об'явленням мені знати тайну, як то я описав вам коротко.

Коли ви це перечитаєте, зможете збагнути, яке я маю розуміння тієї Христової тайни. Вона бо не була відкрита синам людським у минулих поколіннях, як то вона тепер відкрита через Духа святим апостолам його і пророкам, а саме: що погани мають доступ до такої самої спадщини, і вони члени того самого тіла й мають участь у тій самій обітниці в Христі Ісусі, через Євангелію. Я став її слугою за

даром благодаті, що нею Бог наділив мене чином своєї сили.

Євангеліє від Марка 11, 11-23

І ввійшов у Єрусалим, у храм, і оглянув усе, а що було вже пізно, то вийшов з дванадцятьма у Витанію. Наступного дня, коли вони виходили з Витанії, зголоднів. Побачивши здалека смоковницю, вкриту листям, приступив, чи часом не знайде чогось на ній, та, підійшовши до неї, окрім листя, не знайшов нічого, бо ще не була пора смоков. І озвавшись, промовив до неї: Нехай ніхто повіки не споживає плоду з тебе! А учні його чули це.

І приходять вони в Єрусалим, і, ввійшовши у храм, Ісус взявся виганяти тих, що продавали й купували в храмі; перекинув столи міняйлів та ослони тих, що продавали голубів, а й не дозволив, щоб хтось будь-що переносив через храм. Навчав він їх і казав їм: Хіба не написано: Дім мій домом молитви назветься для усіх народів? А ви з нього зробили печеру розбійників! Почули це первосвященики й книжники та й шукали, як його погубити, але боялися його, бо весь народ подивляв його повчання. Увечері ж вийшов поза місто.

Проходивши ж тудою вранці, вони побачили смоковницю, всохлу від кореня. Тоді Петро, згадавши, каже йому: Учителю, дивися, смоковниця, що ти прокляв, усохла. Ісус же у відповідь сказав їм: Майте віру в Бога. Істинно кажу вам, що хто скаже цій горі: Двигнись і кинься у море, та не

сумніватиметься у своїм серці, лише віруватиме, що станеться те, що каже, - то буде йому так.

Розважання від Скинїї

Витанія (у перекладі *Дім вбогого*) – це місцевість, з якої Ісус виходить до Єрусалиму, до Храму. На розкішній та квітучій (хоча тільки з вигляду) смоковниці Ісус шукає плодів. Тільки з вигляду, бо плодів на ній немає! Не випадково цим деревом є саме смоковниця. Це дерево, під яким, згідно з раввіністичною традицією, побожний чоловік влаштується розважати над Торою. Смоковниця без плодів, так само як і Храм. Тому смоковниця є символом релігійності Ізраїля, а передусім його старшини: первосвящеників, фарисеїв, книжників. Вони не приносять плоду, тому що не визнають і не бажають визнавати Ісуса Месією, на якого чекають. Незважаючи на їхню позірну близькість до Бога та Божих справ, вони далекі від Його волі. Вони не здатні впізнати Його у власному житті та у своїх ближніх, передусім в найбільш необхідних та потребуючих.

На слово Ісуса смоковниця всохла, стала безплідною. Це прокляття, на яке приречені ті, хто не відкрив свого серця, щоби прийняти благословення Месії. Хто не бачить і не приймає звільнення в Ісусі, приречений до втрати та стане свідком власного безпліддя.

Проходячи, Ісус завжди дає поштовх життю. Ось чому ми говоримо про плідність або безпліддя нашого життя, коли

говоримо про відносини з Ним. Якщо залишимося в єдності з Ним, завжди приноситимемо плід. Залишитися з Ним – це вчинок бідного, який приймає, зберігає, вірить і стає Його учнем. Як каже апостол Павло в посланні до Римлян: *Ти скажеш: Гілля відчахнуто, щоб мене нащепити. Добре. Вони відламалися за невіру, а ти стоїш завдяки вірі. Тож не несися високо, а бійся! Бо коли Бог не пощадив природного галуззя, то може й тебе не пощадити* (Рим 11,19-21). Просімо сьогодні Господа допомогти нам залишитися в єдності з Ним, щоби бути в стані принести плід, якого Він очікує від нас!

13 жовтня

Середа

Еф 3, 8-21

Мр 11, 23-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 3, 8-21

Браття, мені, найпопсідуючому з усіх святих була дана ця благодать: звістувати поганам незбагненне багатство Христа і навчити всіх про спасенний задум тієї тайни, що від віків захована була в Бозі, який створив усе; щоб об'явилася тепер почалам і властям небесним через Церкву безконечна мудрість Божа, згідно з відвічним рішенням, що його Бог ухвалив у Христі Ісусі, Господі нашім, в якому маємо сміливість і повний надії доступ через віру в нього. Тому благаю вас не падати духом з приводу мого горя, що його терплю за вас, бо воно - ваша слава.

Ось чому я згинаю свої коліна перед Отцем, від якого бере ім'я все отцівство на небі й на землі; щоб він дав вам за багатством своєї слави скріпитись у силі через його Духа, на зростання внутрішньої людини, і щоб Христос вірою оселився у серцях ваших, а закорінені й утверджені у любові - спромоглися зрозуміти з усіма святими, яка її ширина, довжина, висота і глибина, і спізнати оту любов

Христову, що перевищує всяке уявлення, і таким чином сповнились усякою Божою повнотою.

А тому, хто може зробити куди більше за те, чого ми просимо або що ми розуміємо за діючою в нас силою, - йому слава в Церкві та у Христі Ісусі по всі роди на віки вічні. Амінь.

Євангеліє від Марка 11, 23-26

І сказав Господь: Істинно кажу вам, що хто скаже цій горі: Двигнись і кинься у море, та не сумніватиметься у своїм серці, лише віруватиме, що станеться те, що каже, - то буде йому так. Тому й кажу вам: Усе, чого будете просити у молитві, віруйте, що одержите, - і буде вам так.

І коли стоїте на молитві, прощайте, як маєте щось проти когонебудь, щоб і Отець ваш, який у небі, простив вам провини ваші. Коли ж ви не простите, то й Отець ваш, який у небі, не простить провин ваших.

Розважання від Скинії

Згадаємо, що в молитві *Отче наш*, яку так часто повторюємо, просимо Господа: *Прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим* (Мт 6,12). Сьогоднішнє читання Євангелія – це більш детальне тлумачення молитви *Отче наш*, зокрема, про прощення. *І коли стоїте на молитві, прощайте, як маєте щось проти когонебудь, щоб і Отець ваш, який у небі, простив вам провини ваші.*

Коли ж ви не простите, то й Отець ваш, який у небі, не простить провин ваших. Іншими словами, якщо маємо в серці непростення і кожного разу, коли молимося *Отче наш*, то кажемо Богу і так: *І не прощай мені мої гріхи, як я не прощаю винуватцям моїм.* Неоптимістично, чи не так?! І я кожного раз прошу про це Бога!

Як бачимо, прощення має надзвичайно важливе значення, в першу чергу для нас самих, якщо про це йде мова в молитві, якої вчить Сам Ісус. Та в житті можуть трапитись такі ситуації, коли простити надзвичайно важко: зради, образи, вбивства, насилля та ін. Здається, сил пробачити немає. Стихом вище Ісус каже: *Усе, чого будете просити у молитві, віруйте, що одержите, – і буде вам так.*

Інколи прощення є понад наші людські сили. Але сьогодні Господь вчить, що від мене вимагається лише бажання простити, бо якщо я буду молитись про сили для прощення, то Він обов'язково дасть. Заради мене самої(-го).

14 жовтня

Четвер

Покров Богородиці

Євр 9, 1-7

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Лк 10,38-42; 11,27-28

Послання апостола Павла до Євреїв 9, 1-7

Браття, перший завіт мав також свої установи щодо служби і святиню земну. Споруджено бо перший намет, де були світильник, стіл і хліби появлення: він зветься «Святе».

За другою ж завісою був намет, званий «Святе Святих», із золотим жертovníком для палення пахучого кадила та кивотом завіту, цілковито покритий золотом; в ньому був золотий посуд з манною, розцвіле жезло Арона й таблиці завіту. А зверху над ним херувими слави, що крильми отінювали віко. Але про це не час тепер говорити докладно.

І при такому влаштуванні всього цього в перший намет увіходять завжди священики, виконуючи служби, в другий - раз на рік - лиш архиєрей, і то не без крові, що її він приносить за свої і людські провини.

Євангеліє від Луки 10,38-42; 11,27-28

Коли ж вони були в дорозі, він увійшов в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.”

Озався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.”

Коли він говорив це, жінка якась, піднівши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Розважання від Скинїї

Якась жінка, Марта на ім'я, прийняла Його в хату. Коли приймаєш Ісуса у свою хату – своє серце, коли запрошуєш Його і відчиняєш двері свого серця для Христа – віднайнеш сам себе. Коли приймаєш Христа у своє серце, отримаєш своє справжнє ім'я, свою справжню сутність. В єврейському народі ім'я означало сутність людини.

Святе Письмо далеко не всім діючим особам на його сторінках дає ім'я. Марта отримала свою справжню

сутність, запросивши Ісуса до себе. Справжня сутність людини – це перебування з Богом. Без Бога вона просто *якась жінка*, а з Богом вона – Марта. З Богом я є кимось неповторним, особливим, індивідуальним, справжнім, гідним. Однак це тільки початок, тільки перший етап духовного життя – прийняти Христа та віднайти себе. В Марти була сестра, спочатку просто сестра. Коли Ісус заходить до їхньої хати, вона також віднаходить себе, отримує своє ім'я, свою правдиву сутність, але на відміну від своєї сестри на цьому не зупиняється. Марті було цього достатньо, а серце Марії жадало більшого, жадало бути з Господом якомога ближче, слухати Його.

Хто я – Марта чи Марія? Чого хоче моє серце? Чи я прагну бути ближче до Бога, наскільки це можливо? Чи є в моєму серці духовна спрага? Які мотиви є в моєму серці?

Сісти в ногах – це ознака смирення. Святе Письмо наголошує на поставі Марії. Її постава, по-перше, – бути смиренною, по-друге, – бути якомога ближчою до Ісуса. Якою є моя постава – стою, сиджу, лежу? Може, я клопочусь про багато чого і не помічаю, що поруч Христа вже немає... Він проповідує комусь в іншому місці? *Скажи їй, щоб мені допомогла!* Неправильний намір мого звернення до Господа, звернення, яке викликає осуд. Не дивись на те, що роблять інші, на їхні вчинки, поставу. Марії було однаково, що робить Марта, вона не звертала на це уваги, натомість була сконцентрована на тому, щоб бути біля Господа, не

втратити Його з поля зору, уважно слухати кожне Його слово.

На чому сконцентрована моя молитва? Чи не замінив я в полі мого зору Христа на якусь людину? Одного ж потрібно: смиренно перебувати з Христом, в Його присутності, не звертати увагу на тих, хто нас оточує, і бути в Його слові. Без цього моє служіння Богу буде беззмістовним і таким, що плоди моїх зусиль бодай і на Божій ниві віднімуться від мене, бо краща частка, що не відніметься, була в Марії.

15 жовтня

П'ятниця

Еф 4, 17-25

Мр 12, 1-12

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 4, 17-25

Браття, ото ж, кажу і в Господі вас закликаю, щоб ви більш не поводитись, як поводяться погани, що ходять у марноті свого ума, будши запоморочені умом, далекі від життя в Бозі із-за свого неучтва, що є в них, та через зачерствілість свого серця. Вони, очманівши, віддали себе непогамованій розпусті, щоб з ненаситністю коїти всяку нечисть.

Та ви не так Христа вивчили, як це про нього чули й були навчилися у ньому, як то воно справді є в Ісусі. А саме: вам треба позбутися, за вашим попереднім життям, старої людини, яку розтлівають звабліві пристрасті, а відновитись духом вашого ума й одягнутись у нову людину, створену на подобу Божу, у справедливості й у святості правди.

Тому, відкинувши брехню, говоріть кожен правду ближньому своєму, ми бо один одному члени.

Євангеліє від Марка 12, 1-12

І почав до них промовляти притчами: Один чоловік насадив виноградник, обвів його муром, видовбав винотоку, збудував башту, винайняв його виноградарям і від'їхав на чужину. І послав він своєчасно до виноградарів слугу, щоб узяти від виноградарів свою частину плодів виноградних. Вони ж його схопили, побили й відослали ні з чим. І знов послав до них іншого слугу. Але й тому побили голову і зневажили. Ще іншого він послав, а вони того - вбили. Та й багато інших - їх вони або побили, або повбивали.

Ще мав єдиного сина улюбленого - і його послав до них наостанку, кажучи: Матимуть пошану до мого сина. Та виноградарі оті казали між собою: Це спадкоємець, нумо вб'ємо і його, то й спадщина буде наша. І схопивши його, вбили та викинули з виноградника.

Що, отже, зробить господар виноградника? Прийде, вигубить виноградарів, а виноградник віддасть іншим. Чи ви не читали цього Писання: Камінь, що його знехтували будівничі, став каменем наріжним. Господь зробив це, і воно дивне в очах наших!

І шукали, щоб його впіймати, але боялися народу, бо зрозуміли, що він до них сказав ту притчу. Тож, зоставивши його, відійшли.

Розважання від Скинїї

Слухаючи притчу про виноградарів із сьогоднішнього читання Євангелія, дивуєшся, як мудро й ґрунтовно хазяїн облаштував цей виноградник. У ньому було все, щоб збирати хороший урожай винограду і робити з нього вино. Лише одне було в ньому недостатньо добрим – виноградарі.

Ці найняті працівники, котрим хазяїн довірив свій виноградник лише на певний час, чомусь вирішили, що він їм належить повністю. Спочатку вони просто не захотіли віддавати врожай, вважаючи, очевидно, що зусилля, докладені до того, щоб отримати його, це виправдають. До того ж вони самі краще знають, як ці плоди переробити, перетворивши їх на дороге вино. І, врешті-решт, ці робітники привласнюють собі не тільки виноградник, але й віднімають життя спадкоємця свого господаря.

Христос навчає нас, що все, що ми хочемо *мати*, не належить нам. Усе це є дарунком Божим, котрий Він нам довірив, щоб у певний час прийти і взяти плід, який належить йому справедливо, Господарем якого Він є. Але як часто ми про це забуваємо, вважаючи, що краще знаємо, що і для чого нам потрібно. Як часто, виконавши щось, до чого Він нас закликає, ми вирішуємо, що зрозуміли й осягнули Його величний задум і план.

Якщо щось у нашу чітку картину божественного задуму не вписується, ми готові зазіхнути на життя Ісуса в нашому серці.

Господи, дай нам смиренність і мудрість, лагідність серця, щоб ми стали добрими працівниками у Твоєму винограднику!

16 жовтня

Субота

1Кор 14, 20-25

Мт 25, 1-13

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше послання Апостола Павла до Коринтян 14, 20-25

Брати, не будьте дітьми розумом! Щодо зла, будьте дітьми, а щодо розуму, то будьте зрілі. Написано в законі: «Чужими мовами й іншими устами я буду говорити до народу цього, та вони й так мене не послухають», - каже Господь. Так що мова знак не для віруючих, а для невіруючих; пророцтво ж, - не для невіруючих, а для віруючих.

Якщо, отже, зійдеться уся Церква разом і всі заходяться говорити мовами, а ввійдуть якісь неосвічені чи невіруючі, то хіба не скажуть, що ви божевільні? Коли ж усі пророкують, і ввійде якийсь невіруючий чи неосвічений, його всі викривають, усі судять; тайни його серця стають явними, і, таким чином, він, упавши ниць на землю, поклониться Богові й заявить, що Бог є справді поміж вами.

Євангеліє від Матея 25, 1-13

І сказав Господь притчу оцю: “Тоді Небесне Царство буде подібне до десятиох дів, що взяли свої ляmpi й вийшли назустріч молодому. П'ять з них були нерозумні, а п'ять мудрі.

Нерозумні взяли з собою світичі, та не взяли оливи з собою. Мудрі ж узяли в посудинках оливу. Через те, що молодий був забарився, всі задрімали й поснули.

Та опівночі крик залунав: Ось молодий! Виходьте йому назустріч! Схопились тоді всі ті діви й приготували свої світичі. А нерозумні мовлять до мудрих: Дайте нам вашої оливи, бо наші світичі гаснуть. Мудрі ж у відповідь їм кажуть: Щоб часом і нам, і вам не забракло – підіть краще до продавців та й купіть собі.

І от як вони пішли купувати, прибув молодий, і ті, що були готові, ввійшли з ним у весільний покій, і замкнулись двері. Нарешті приходять також інші діви й кажуть: Господи, Господи, відчини нам! А він у відповідь їм мовить: Істинно кажу вам: Я вас не знаю. Чувайте, отже, не знаєте бо ні дня, ні години.

Розважання від Скинії

Цю притчу, тобто подібність до десяти дів, нерозумних і мудрих, дехто просто пояснює як таку, що стосується дівиць. З них одні, за словами апостола, є дівицями і тілом, і розумом. А інші, зберігаючи лише тілесне дівоцтво, не

мають інших діл, що відповідали б їхньому тілесному стану, або, зберігаючи дівоцтво завдяки неусипному нагляду батьків, усе ж у своїх міркуваннях вступили у шлюб (1Кор 7,36). Але мені здається, зважаючи на все сказане вище, що в цьому місці ховається інший сенс і порівняння в притчі стосується не дівочих тіл, а всього людського роду. Справді, як двоє працівників у полі й дві жінки, що мелють жорнами, означають два роди людей – християн та юдеїв, або святих і грішників, що, приєднавшись до Церкви, про людське око і орють, і мелють, а насправді все роблять лицемірно, так і в нашому випадку. Десять дів означають усіх людей, які про людське око видаються віруючими і підтверджують свою віру Святим Письмом, – хоч це ті, що належать до Церкви, хоч юдеї або єретики. Їх усіх названо дівами, бо вони хваляться знанням про єдиного Бога і тим, наче їхні думки не осквернені безсоромністю ідолослужіння. Оливу мають ті діви, які згідно зі своєю вірою прикрашаються справами. А не мають оливи ті, які, на перший погляд, ніби і сповідують Господа відповідною вірою, але не піклуються про добрі вчинки. Під п'ятьма дівами, нерозумними чи мудрими, ми можемо розпізнати п'ять почуттів, які в одних підносяться до небесного і бажають вищого, а в інших хочуть земної нечистоти і не мають теплоти істини, якою вони могли б просвітити свої серця. Про зір, слух і дотик у духовному сенсі сказано: що ми чули, що бачили нашими очима, що оглядали і чого руки наші доторкалися (1Ів 1,1). Про смак сказано: *Спробуйте й подивіться, який добрий Господь* (Пс 34,9). Про запах: *Запах пахощів твоїх найзапашніший,*

Розлите миро – твоє ім'я (Пісн 1,2), та: ми для Бога – пахощі Христові (2Кор 2,15).

св. Єфрем Сирійський

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com